

soka drevesa!“ — Urno skoči na noge, vzame canjico in hití izpod hrasta. V tem trenutku se močno zabliskne in strašen grom zabučí kmalu po blisku, da se zemlja strese pod dečkovimi nogami. Janezek se nazaj ozré in glej! hrast pod katerem je še malo poprej sladko počival razklala je strela, da so špevte okrog in okrog odletele. Vse je v ognji in dimu! — Ves prestrašen in do kože moker pride Janezek domú. Z velikim strahom so ga mati pričakovali, pa se tudi zeló razveselili, ko so videli, da se pridnemu dečku ni nič žalega zgodilo.

Bolna mati so se okrepčali s sladkimi jagodami in se zahvalili Janezku za storjeno jim dobroto.

Iv. Libijanski.

Začarani osel.

(Burka za kratek čas.)

O šolskih počitnicah nekega vročega dné so šli štirje dijaki po deželi. Žeja jih je zeló terpinčila in radi bi šli v gostilnico, pa — v žepu je kača. Belijo si glavo, kako bi si žejo vsaj nekoliko ugasili. To premišljevaje zagledajo poleg ceste otovorjenega osla, ki je travo mulil, a blizo njega v mehkej travi je terdo spal njegov gospodar. Eden prekanjenih dijakov reče svojim tovaršem: „Véste kaj? Tukaj le bomo nekaj vjeli. Le pomagajte mi, da živinče tovara oprostimo. Potem naložite tovor na mé in denite mi tudi uzdo na obraz. Vse to pa delajte lepo tiho in mirno, da gospodarja ne zbudite. Osla potem vzemite in peljite ga v mesto na somenj, tam ga bomo prodali. Tovarši ubogajo in storé, kakor jim prekanjenec pravi.

Ubogi kmetič se zdaj prebudi in kako se prestraši, ko vidi človeka namesto osla. „Za božjo voljo! lepo vas prosim,“ kliče dijak, „izberzdajte me in rešite me težkega bremena. „Šmencajte, kaj pa je to? kaj neki delaš ti tukaj in kje je moje živinče“, vpraša prestrašeni kmet. „Oče, le počasi in ne prestrašite se preveč, kar vam bodem povedal. Vse natanko vam bodem razložil. Glejte, moja nesreča je, da sem sin nekega copernika. Nekega dné sva se z očetom prav hudo sperla in oče me v svojej jezi spremené za dve leti v osla. Ravno danes je ta doba pretekla in poprejšna človeška podoba se mi je zopet povernila.“ — Trapasti kmetič verjame goljufu. Hitro skoči k njemu, reši ga težkega bremena in uzde, ter zagromi nad njim: „Zdaj se mi pa le poberi od tukaj, kajti s coperniki nočem nič opravka imeti.“ Ko je bil dijak težkega bremena prost, pobriše jo hitro za svojimi tovarši in se jim pridruži. — Kaj je pa bilo zdaj okradenemu kmetu storiti? „Drugega osla bo treba kupiti,“ misli si trapec in gré na somenj, kjer jih je bilo dosti na prodaj. Ko jih je mnogo ogledal, zagleda naposled tudi svojega ukradenega osla med njimi. „Oho!“ zavpije trapasti kmet, „kakor vidim, si se pa že zopet sperl s svojim očetom. Zdaj pa le bodi, kjerkoli hočeš, jaz ne maram več za-te.“

Gostač.